

Ба шурои диссертатсионии 6D.KOA-019-и
назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон
(734025, ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ 17)

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ ба диссертатсияи Иноятзода Афрӯза Ислон дар мавзӯи «Баррасии судии парвандаҳои ҷиноятӣ дар ғоибии судшаванда: масъалаҳои назария, танзими ҳуқуқӣ ва амалия» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.09 – Ҳуқуқи муҳофизати ҷиноятӣ.

Мутобиқати диссертатсия ба ихтисосҳо ва самтҳои илм, ки аз рӯйи онҳо диссертатсия ба ҳимоя пешниҳод шудааст. Диссертатсияи Иноятзода Афрӯза Ислон дар мавзӯи: «Баррасии судии парвандаҳои ҷиноятӣ дар ғоибии судшаванда: масъалаҳои назария, танзими ҳуқуқӣ ва амалия» ба Шурои диссертатсионии 6D.KOA-019-и назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.09 - Ҳуқуқи муҳофизати ҷиноятӣ пешниҳод шудааст, ки шурои мазкур мувофиқи фармониши Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 7-уми январи соли 2022, №15/шд ҳуқуқи қабули диссертатсияҳоро аз рӯйи рамзи мазкур доро буда, диссертатсияи пешниҳодшуда ба он мувофиқ мебошад.

Мубрам будани мавзӯи диссертатсия. Диссертатсияи номзадии Иноятзода Афрӯза Ислон дар мавзӯи: «Баррасии судии парвандаҳои ҷиноятӣ дар ғоибии судшаванда: масъалаҳои назария, танзими ҳуқуқӣ ва амалия» ба яке аз масоили мубрами илм ва амалияи муҳофизати судии ҷиноятӣ бахшида шудааст. Таҳқиқот бо дарназардошти талаботи қонунгузори муҳофизати ҷиноятӣ ва қонунҳо, натиҷаҳои амалишавии барномаҳои ислоҳоти судӣ-ҳуқуқӣ, Консепсияи сиёсати ҳуқуқии Ҷумҳурии Тоҷикистон барои солҳои 2018-2028 сурат гирифтааст. Мубрамияти таҳқиқот дар он зоҳир меёбад, ки амалишавии сиёсати ҳуқуқии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар соҳаи муҳофизати судии ҷиноятӣ, ки бо мақсади амалӣ намудани принципҳои конституционии адолати судӣ оид

ба парвандаҳои ҷиноятӣ, таъмини ҳифзи ҳуқуку озодиҳои инсон ва шаҳрванд аз таҷовузҳои ҷинояткорона, ҳамчунин, таъмини воқеии кафолати ҳуқуку манфиатҳои иштирокчиёни мурофиаи судии ҷиноятӣ, аз он ҷумла аз ғайриқонунӣ маҳдуд намудани ҳуқуқ ва таъкиботи беасос равона шуда, бо вучуди тағйиротҳо дучори мушкилотҳост, ки ҳалли асосноки онҳо зарурати таҳқиқоти масъалаҳои назариявӣ ва амалиро ба миён меорад. Талабот ба такмил дода шудани танзими ҳуқуқии муносибатҳои мурофиавии ҷиноятӣ, ки ба ҳалли қонунӣ, асоснок ва одилонаи парвандаҳои ҷиноятӣ аз ҷониби мақомоти судӣ бо иштироки бевоситаи тарафҳо муосидат мекунад, мубрам боқӣ монда, мавзуи таҳқиқот аҳамияти назариявӣ ва амалӣ дорад.

Қонунгузори мурофиавии ҷиноятии ватанӣ муқаррароти конституциониро дар бораи ҳуқуқи ҳар як шахс ба ҳимоя ва дастрасӣ ба адолати судӣ таъмин намуда, онҳоро бо роҳи муқаррар намудани маҷмӯи кафолатҳои мурофиавӣ мушаххас мекунад. Ноил шудан ба адолати судӣ оид ба парвандаҳои ҷиноятӣ ва ҳимояи ҳуқуку озодиҳои инсон аз таҷовузи ҷиноятӣ афзалияти арзишҳо ва манфиатҳои ҷомеа ва таъмини адолати иҷтимоӣ, инчунин зарурати баррасии парвандаи ҷиноятиро танҳо дар ҳолатҳои истисноӣ бе иштироки судшаванда ба миён овардааст. Лекин, қонун маҳдудиятҳои беасоси ҳуқуқҳои шахсро қатъиян манъ мекунад.

Қайд кардан зарур аст, ки мубрамҳои таҳқиқи мавзуи интиҳобгардида бо омӯзиши амалияи судӣ низ қисман асоснок мегардад. Рисоланавис масъалаҳои аҳамиятноки баррасии судии парвандаҳои ҷиноятӣ дар ғоибии судшавандаро дар амалия мавриди омӯзиш қарор дода, баҳри бо риояи шарт ва асосҳои баргузори муҳокимаи судӣ бе иштироки судшаванда тавсияҳои судманд пешниҳод менамояд.

Ҳамин тариқ, таҳқиқоти диссертационии Иноятзода Афрӯза Ислон аз ҷиҳати илмӣ-назариявӣ ва амалӣ мубрам ба шумор меравад.

Дарачаи наwgонии натиҷаҳои дар диссертатсия бадастомада ва нуктаҳои илмие, ки барои ҳимоя пешниҳод мешаванд. Диссертатсияи Иноятзода Афрӯза Исом рисолаи мустақили илмӣ-тахассусӣ арзёбӣ гардида, дар Ҷумҳурии Тоҷикистон аввалин маротиба масъалаҳои ҳуқуқӣ ва амалӣ вобаста ба муҳокимаи судӣ дар ғоибии судшаванда дар муҳокимаи судӣ баррасӣ шудани парвандаи ҷиноятӣ мавриди таҳлили илмӣ дар доираи меъёрҳои КМҶ ҚТ гузаронида шудааст, ки натиҷааш баҳри тақмили қонунгузории мурофиавии ҷиноятӣ кишвар мусоидат карда метавонад. Бо дарназардошти бениҳоят фарох будани доираи масоили мавзӯи таҳқиқгардида муаллиф тавонистааст, ки муаммоҳои дар назария, танзими ҳуқуқӣ ва амалия ҷойдоштаро мавриди омӯзиш ва таҳлил қарор дода, пешниҳодҳои асосноки ҳудро манзур намояд. Навгонии илмӣ шаҳодати натиҷаи таҳқиқоти анҷомёфта дар доираи рисолаи номзадӣ мебошад.

Муаллиф хеле бамаврид қайд менамояд, ки таъмини адолат – ҳадаф ва мазмуни мурофиаи судиро ташкил дода, минбаъд самти ташаккули ҳуқуқро муайян намуда, онро то сатҳи фарҳангӣ ва меъёрҳои расмӣ ҳуқуқии мурофиавӣ муттаҳид намудааст. Ҳастии тарафҳо дар муҳокимаи судии парвандаҳои ҷиноятӣ заминаҳои таърихиву фарҳангии пайдоиш ва рушди ҳудро дошта, фаҳмиши адолатро ҳамчун самараи тағйироти ҳадафнок ва марҳалаи рушди таърихӣ, чун қисми таркибии воқеияти ҳаёти ҷомеа инъикос намуда, бо гузашти айём дар Тоҷикистони муосир ба сифати василаи таъминкунандаи арзишҳои иҷтимоиву ҳуқуқӣ эътироф гаштааст. Вале расидан ба мақсад ва иҷрои вазифаҳои мурофиаи судии ҷиноятӣ ҳамчунин тақозо менамояд, ки дар баъзе мавридҳо бе иштироки судшаванда муҳокимаи судӣ баргузор гардад. Дар чунин ҳолатҳо, масъалаи дар доираи меъёри ҳуқуқӣ асоснокии таъин шудани он, риояи шарт ва тартиби мурофиавӣ, адолати судӣ аҳаммияти аввалиндараҷа пайдо мекунад.

Ақидан саҳеҳ, қобили қабул ва ҳадафраси муаллиф дар робита ба риоя гардидани асос, шарт ва тартиби мурофиавӣ хангоми бе иштироки

судшаванда баррасӣ гардидани муҳокимаи судии парванди ҷиноятӣ шоистаи таҳсин аст.

Муаллиф ҳамзамон якчанд нуктаҳоеро ҷиҳати тақмили қонунгузории мурофиавии ҷиноятӣ оид ба таъмини воқеии қарорҳои пешбинишудаи қонунгузорӣ, аҳамиятнок будани онҳо қайд намудааст. Аз ҷумла муаллиф дар боби 3 зербоби 1 асоснок мекунад, ки айбдоршаванда ва ғимоятгар бояд бо қарори ё дархост мақомоти таъқиби ҷиноятӣ ё тарафи айбдоркунанда оид ба муваққатан дур кардан аз вазифа (м. 114 КМЧ ҚТ) ва маводе, ки асоснокии дархостро тасдиқ менамояд то баррасии судии ин масъала шинос карда шаванд, ки имконият ва вақти кофӣ ба ғимоя дошта бошанд (саҳ. 140 диссертатсия), ба андешаҳои муаллиф бо ин васила қарорҳои ғимояи ҳуқуқи манфиати айбдоршаванда, ҳешовандони наздики вай инчунин манфиати корхона, ташкилот муассиса аз маҳдудкунии бе асос таъмин мегардад. Бинобар ин суд беғарази ва мустақилияти ҳудро ба роҳбарӣ гирифта қарорҳои ғимояи судиро таъмин менамояд.

Пешниҳод мешавад, ки агар зарурати ҳаби молу мулкӣ судшаванда дар марҳилаҳои судӣ ба миён ояд судя ё суд ин масъаларо танҳо бо дархости яке аз тарафҳо (мақомоти таъқиби ҷиноятӣ) муҳокима намуда, дар ин бора қарор ё таъинот барорад, то ки бо ташаббуси суд бе иштироки тарафҳо татбиқ карда шудани ин чораи маҷбурӣ истисно карда шавад, ин пешниҳод воқеан амалӣ шудани ғимояи судии ҳуқуқи манфиатҳои айбдоршаванда ва шахсони дигарро таъмин хоҳад кард. Ҳолатҳои мазкур баҳснок низ буда, иловатан асоснокиро талаб менамоянд.

Диссертант пешниҳод менамояд, ки ҳолати ҳуқуқии судшаванда бояд дар моддаи алоҳида 47.1 КМЧ ҚТ бо нишон дода шудани ҳуқуқ ва уҳдадорӣҳои мурофиавӣ пешбинӣ карда шавад (саҳ. 115 диссертатсия).

Асоснокӣ ва эътимоднокии хулосаҳо ва тавсияҳои дар диссертатсия зикршуда. Натиҷаҳои илмӣ дар доираи таҳқиқоти диссертатсионӣ пешниҳодгардида, асоснок ва аз лиҳози мантиқӣ пайдарҳам мебошанд.

Унвочӯ маҷмуи назарияхоро онд ба дастрасӣ ба адолати судӣ, ҳимояи судӣ, баррасии судии парвандаҳои ҷиноятӣ бе иштироки судшаванда ҳаматарафа таҳлил намуда, таҳқиқоти ҳудро ҳамчун василаи ҳалли мушкилот дар ин самт муаррифӣ менамояд.

Ҳамзамон, диссертант вобаста ба доираи мавзӯи таҳқиқоти анҷомдодааш сарчашмаҳои гуногуни илмиро аз ҷумла то замони шуравӣ, замони шуравӣ ва ҳам замони муосирро истифода намудааст. Дар ин замина, чунин изҳор намудан мумкин аст, ки муаллиф мавзӯи мазкурро ҳамачониба бо дарназардошти давраҳои гуногуни таърихӣ мавриди таҳқиқот қарор додааст. Ҳамчунин, дараҷаи эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқот тавассути Конститутсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон, Кодекси муҳофизаи ҷиноятӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон, Консепсияи сиёсати ҳукукии Ҷумҳурии Тоҷикистон (2018-2028), Барномаҳои ислохоти судӣ-ҳукукии Ҷумҳурии Тоҷикистон барои солҳои 2007-2021 ва қарорҳои Пленуми Суди олии Ҷумҳурии Тоҷикистон тасдиқ карда мешаванд.

Аҳамияти илмӣ, амалӣ ва иҷтимоии натиҷаҳои диссертатсия бо нишон додани тавсияҳо онд ба истифодаи онҳо. Хулосаҳои назариявӣ, ки дар доираи таҳқиқоти мазкур манзур шудаанд, дар пешрафти илми ҳукуки муҳофизаи ҷиноятӣ, хусусан ҳангоми баррасии судии парвандаҳои ҷиноятӣ мусоидат менамоянд. Хулосаҳое, ки муаллиф пешниҳод менамояд ба тақмили асосҳои назариявии муҳокимаи судии парвандаҳои ҷиноятӣ, меъёрҳои қонунгузори муҳофизаи ҷиноятӣ, таҳкими қонуният ва таъмини адолат ҳангоми пешбурди парвандаҳои ҷиноятӣ, инчунин барои асоснок кардани зарурат, шарт ва дақиқ карда шудани доираи масъалаҳои муҳофизаи ҷиноятӣ, ки бе иштироки судшаванда ҳангоми баррасии судии парвандаи ҷиноятӣ ҳал мешаванд ва таъмини қарорҳои муҳофизаи ҷиноятӣ, рағбона мешаванд. Зиёда аз ин, маводи диссертатсияи мазкурро дар рағбани омӯзиши фанҳои «Муҳофизаи ҷиноятӣ», «Расмиёти санадҳои муҳофизаи ҷиноятӣ», «Адвокатура дар Ҷумҳурии Тоҷикистон», «Назорати прокурорӣ», аз ҷумла курсҳои махсуси «Низомии судии

Ҷумҳурии Тоҷикистон». «Муҳокимаи судии парвандаҳои ҷиноятӣ», «Мавқеи ҳимоятгар дар мурофиаи ҷиноятӣ» истифода бурдан ба мақсад мувофиқ хоҳанд буд.

Аҳамияти амалии диссертатсия дар он низ зоҳир мегардад, ки ҳулоса ва пешниҳодҳои алоҳидаи он, ки дар диссертатсия инъикоси ҳудро ёфтаанд, метавонанд ба сифати тавсияҳои методӣ дар фаъолияти мақомоти тафтишотии судӣ, инчунин хангоми кор карда баромадани маводи илмӣ-методӣ аз ҷониби муҳаққиқон, устодон ва донишҷӯёни мактабҳои олии ҳуқуқшиносӣ мавриди истифода қарор дода шаванд.

Наشري натиҷаҳои диссертатсия дар маҷаллаҳои тақризшавандаи илмӣ. Вобаста ба мавзӯи диссертатсия ва муҳтавои асосии он аз ҷониби муаллиф 12 мақолаи илмӣ, аз ҷумла 6 адади онҳо дар маҷаллаҳои тақризшаванда ва тавсиянамудаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва 6 мақола дар нашриҳои дигари илмӣ нашр шудаанд. Нуқтаҳои асосии таҳқиқот дар конференсияҳои илмӣ донишгоҳӣ ва ҷумҳуриявӣ байналмилалӣ муҳокима карда шудаанд.

Эродҳо ба диссертатсия. Дар баробари ҷанбаҳои мусбат, дар диссертатсия масъалаҳои низ ҷой доранд, ки аз назари мо бахснок мебошанд:

1. Дар зербобҳои боби 3 (сах. 130-163 диссертатсия) рисолаи навис мавзӯи баррасии таҳқиқоти диссертатсионии ҳешро васеъ таҳлил намудааст, ки ин ба объекти таҳқиқот, мавзӯи (предмети) таҳқиқот (сах. 11 диссертатсия) ва бевосита ба номи рисола таъсири ҳешро расонида истодааст. Вобаста ба ном ва сохтори рисола сухан асосан дар бораи институти навтаъсиси “мурофиаи судии ғойибона” меравад, ки асоси онро қ.қ. 4-5 м. 280 ва дигар моддаҳои КМҶ Ҷумҳурии Тоҷикистон ташкил медиҳад. Аз таҳлилҳои муаллиф чунин эҳтимол ба назар мерасад, ки рисолаи навис хостааст ин институтро бо дигар институтҳои ҳамшабех ба риштаи таҳлил якҷо намояд, лекин ба мо ана ҳамин робита аз матни

диссертатсия муайян нагардид. Фикри рисоланавис дар химояи ошкоро барои мо ҷолиби диққат аст.

2. Рисоланавис дар заминаҳои эмпирикии таҳқиқот махсусан ба он ишора менамояд, ки 110 адад парвандаҳои ҷиноятӣ дар давраи солҳои 2017-2024 мавриди омӯзиш қарор дода шудаанд (сах. 12 диссертатсия). Ин ҳолат иловатан дар қисмати дараҷаи эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқот оварда шудааст (сах. 19 диссертатсия). Таҳлил матни диссертатсия, ки бевосита пурмазмун ва ҷолиби хониш аст, моро водор намуд барои мушаххас намудани ин ҳолат дар амалияи судӣ. Дар матни диссертатсия танҳо дар ду ҷой (сах. 120 ва 135 диссертатсия) таҳлили амалияи судӣ оварда шудааст. Ба андешаи мо, дуруст ва қобили қабул мебуд, агар рисоланавис дар шакли замима таҳлили пурраи ин институтро ва ҳолати воқеии ҷой дошати маълумоти оморӣ муфассалро дар бораи ин қабил мувофиқаҳо дар он тавсиф менамуд.

3. Рисоланавис, бо мақсади ислоҳ ва ба як низоми мукаммал овардани институти таҳлилшаванда, дар нуктаи №9 ба химоя пешниҳодшаванда (сах. 16-17 диссертатсия) ва дар дигар қисматҳои матни диссертатсия (сах. 68-70; 85; 99; 113-117; 127-129; 146-148; 160-163 диссертатсия) механизми ворид намудани тағйирот ва иловаҳои дахлдорро қорқард кардааст. Ин тағйирот ва иловаҳои дахлдор танҳо барои КМҶ Ҷумҳурии Тоҷикистон тааллуқият дорад. Муаллиф, ба фикри мо, аз тақлифҳои судманд ҷиҳати воридсозии тағйироту иловаҳои мушаххас ба қарорҳои Пленуми Суди Олӣ ва фармонҳои дахлдори Прокурори генералӣ худдорӣ намудааст. Ҳарчанд, аз матни диссертатсия тақлифҳои зиёди судманд рӯйи қор омада метавонист ва ҳамагон маълумот доранд, ки суд бо прокурор дар амалӣ гаштани ин институт ва дар маҷмуъ дар мувофиқаи судии ҷиноятӣ ватанӣ нақши бориз доранд.

4. Ба рисоланавис тавсия дода мешавад, ки ҷиҳати дар оянда тақмил додани мавзӯи мазкур, таҳқиқотҳои ҳешро бо таҳлилҳои мушаххаси фаъолияти судӣ, фаъолияти прокурорӣ, фаъолияти адвокатӣ ва

фаъолияти мурофиавии ҷиноятии мақомоти тафтишоти пешакӣ якҷоя намуда, онҳоро дар шакли замимаҳо (таблитсаҳо, диаграммаҳо, тархҳо ва м.и.) коркард намояд. Бо таҳлили пурраи маълумоти оморӣ муфасссали фаъолияти мақомоти судӣ, ҳифзи ҳуқук ва адвокатӣ масоили дигари ҳалталаби ин институт ба муаллиф аён мегарданд, ки мубрамият ва зарурати ташкил ва гузаронидани таҳқиқоти иловагиро тақозо менамоянд.

Бо вуҷуди чунин нуктаҳои баҳснок, таҳлили мавзӯ дар сатҳи муносиби таҳқиқотӣ сурат гирифта, эродҳои ишорагардида хусусияти тавсиявӣ доранд.

Мутобиқати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон. Диссертатсияи Иноятзода Афрӯза Исом дар мавзӯи «Баррасии судии парвандаҳои ҷиноятӣ дар ғоибии судшаванда: масъалаҳои назария, танзими ҳуқуқӣ ва амалия» ба талаботи банди 31 ва 33 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 (бо тағйиру иловаҳо аз 26 июни соли 2023, №295) тасдиқ шудааст, мутобиқат менамояд. Диссертатсия аз ҷониби муаллиф мустақилона навишта шуда, дорои мазмун ва мантики ягонаи дохилӣ мебошад. Дараҷаи нағзгонии илмӣ диссертатсия, нуктаҳои илмӣ ва пешниҳоди тавсияҳои амалӣ, ки ба ҳимоя манзур шудаанд, мақолаҳои илмӣ ва маърузаҳо дар конференсияҳои илмӣ назариявӣ саҳми шахсии муаллифро тасдиқ менамояд.

Қисмати хотимавии тақриз. Дар маҷмӯъ, дастовардҳои дар раванди таҳқиқот бадастомада ба тақмили қонунгузории мурофиавии ҷиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон, фаъолияти мақомоти тафтишотиву судӣ ва таъмини иштироки судшаванда дар баррасии судии масъалаҳои мурофиавӣ аҳамияти муҳим дорад. Зеро дар доираи таҳқиқот масъалаҳои мавриди омӯзиш қарор гирифтаанд, ки имруз дар илм ва амалия ҳуқуктаъбиқнамоӣ баҳснок арзёбӣ мешаванд.

Тавсияҳои аз ҷониби муаллиф пешниҳодшударо мумкин аст барои таҳия намудани барнома ва концепсияҳои рушди қонунгузории муроғиавии ҷиноятӣ истифода намуд. Дар баробари ин, натиҷаҳои диссертатсия метавонанд дар раванди таълим ҳамчун васоити таълимӣ истифода карда шаванд. Ҳамин тавр, ба чунин хулоса омадан мумкин аст, ки таҳқиқоти диссертатсионӣ дар мавзӯи «Баррасии судии парвандаҳои ҷиноятӣ дар ғоибии судшаванда: масъалаҳои назария, танзими ҳуқуқӣ ва амалия» аз рӯйи ихтисоси 12.00.09 – Ҳуқуқи муроғиавии ҷиноятӣ пешниҳод шудааст, ба талаботи Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 тасдиқ шудааст, пурра ҷавобгӯ буда, муаллифи он Иноятзода Афрӯза Исом сазовори дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.09 – Ҳуқуқи муроғиавии ҷиноятӣ мебошад.

Бояд таъкид кард, ки тақризи мазкур бо дарназардошти бандҳои 71 ва 72 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 (бо тағйири иловаҳо аз 26 июни соли 2023, №295) тасдиқ шудааст, омода карда шудааст.

Муқарризи расмӣ:

Доктори илмҳои ҳуқуқшиносӣ, дотсент
муовини сардори Академияи ВКД
Ҷумҳурии Тоҷикистон оид ба илм

Раҳмадҷонзода Р.Р.

Имзои Раҳмадҷонзода Р.Р.-ро тасдиқ мекунам:

И.в. сардори шуъбаи кадрҳои Академияи ВКД
Ҷумҳурии Тоҷикистон,
полковники милитсия

Қамолӣ З.Б.

Суроға: Ҷумҳурии Тоҷикистон, муассисаи давлатии таълимии таҳсилоти олии касбии «Академияи Вазорати корҳои дохилӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон», 734012, ш. Душанбе, кӯчаи М. Мастиғулов 3; Тел.: (+992 37) 226-28-01; факс: (+992 37) 226-60-43. Веб-сомона: www.avkd.tj; Email: avkd.tj@mail.ru

17.03.2025.